

## στεφάνωμα

**στεφάνωμα, το**, ουσ. [<μσν. στεφάνωμα <αρχ. στεφανῶ + κατάλ. -μα], το στεφάνωμα· στον πλ. **τα στεφανώματα**, το μυστήριο του γάμου και, κατ' επέκταση, ο γάμος: «την άλλη Κυριακή έχουμε τρία στεφανώματα στη γειτονιά μας || είχε κόσμο στα στεφανώματα του τάδε;». (Λαϊκό τραγούδι: *μια βραδιά στον Άη Βασίλη είχαν στεφανώματα, κι έκλαψα τη νύχτα εκείνη ως τα ξημερώματα*)·

- καλά στεφανώματα! βλ. συνηθέστ. καλά στέφανα! λ. [στέφανα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας